

## "UKRAINIAN LABOR NEWS"

Published semi-weekly by the Ukrainian Labor News Ass'n  
Cor. Pritchard Ave. and McGregor St.,  
Winnipeg, Man.

Subscription per year ..... \$4.00  
Telephone: St. John 1465.

## "УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ"

газета для робочого людю — виходить дві рази на тиждень:  
В СЕРЕДУ І СУБОТУ.

Видає Товариство "Українських Робітничих Вістей".  
Передплата на рік ..... \$4.00  
Адреса:

UKRAINIAN LABOR NEWS,  
Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

Непоміщений в газеті рукопис не звертається, хіба що дописувачем ви-  
разно зазначить, що бажає звороту своєї рукописи на случай її непоміщен-  
ня та залучить поштову марку на її пересилку.

## В ЧОМУ РОБІТНИЧА СИЛА?

Робітництво — по своїй природі, характері праці і спільній долі і недоли, створене до колективного — гуртового жит-  
тя. Робітник, який пробував би жити зовсім окремо, від-  
ділений від всіх, скоро пропаде. Його знити використуван-  
ня капіталу, проти якого боротися можна тільки колективно —  
гуртвом.

В нас вже багато говорилось про це, в чому полягає робітничу силу, але помімо цього є ще чималий гурт  
робітництва, що через невідомість або байдужність бокує,  
баукає окремо. Капіталісти і буржуазія, які в неслухняний  
спосіб використовують працю робітника, міцно зв'язані поміж  
собою спільними інтересами, і їх сила звернена проти най-  
страшнішого ворога капіталу — робітництва. Робітничу  
класу — велика і грізна — але вона молода, нездарила вповні  
до отверт — кінцевої боротьби за своє визволення. А не-  
здарила тому, що великі сили її розпорощені через невідомість  
богатство. І з цим розпорощеністю треба боротися.  
Робітничу недолю скрізь однакова, робітничу думку рідна ко-  
ждому працюючому, робітничу всіх країн — одна спільна ве-  
лика родина, які спільні їх інтереси. І найбільша та найпо-  
важніша робітничу силу є в класових організаціях. В них  
робітництво гуртується, в них зживається з собою, зроста-  
ється, вчиться, бореться спільним фронтом проти несправд-  
ливості. Робітники кожної окремої нації гуртуються в своїх  
рідних класових організаціях, а ці організації лугаються з ор-  
ганізаціями інших народів і творять інтернаціональну робітничу  
могутню силу.

Навіть найтемішій робітник має змогу переконатися,  
що "тільки в гурті сила". Коли на фабриці використовує ро-  
бітництво фабрикант, один-два нічого проти цього не вдіють.  
Але як зговоряться всі робітники фабрики і поставлять свої  
домогання, або влаштують страйк, тоді фабрикант безрадний  
і мусить уступати. Це й є свідомий класовий колективний  
(гуртовий) виступ.

Сучасний світовий устрій дуже несправедливий. Людство  
поділене на класи пануючих і поневолених. Класа капіталіс-  
тів, буржуазії, дармодіїв, попів — живе коштом поневоленого  
робітника, його працею, його кривавим потом. Несправд-  
ливий класовий поділ мусить бути знищений і мусить бути тільки  
одна класу людей, а не панів і рабів. Боротися за знищен-  
ня цих несправдливостей може і мусить тільки робітництво.  
А боротися воно за допомогою спільних об'єднань, за допомогою  
класових робітничих організацій. Чим більше ці організації,  
тим менша сила капіталістів, тим більше чисельність буржуазії  
з робітництвом. Але мало є тільки належати до класової ро-  
бітничої організації, платити вкладки і час від часу приходи-  
ти на спільні збори. Робітництво мусить бути свідоме, освіт-  
не. Воно немає змоги в капіталістичній державі кінчити ви-  
соких шкіл і мусить вчитися само. Кожний свідомий робітник  
обов'язково мусить цікавитися робітничим рухом в цілому світі,  
мусить орієнтуватися у всіх подіях з області політики, го-  
сподарства, культури. Інакше він залишається позаду і є все-  
таки сліпим знаряддям в руках буржуазії і її наймитів. Щоб  
запам'ятати цьому, в першу чергу треба читати "і всіма силами  
підтримувати робітничу класову пресу, яка освітлює всі події  
в правдивому світі і з робітничого погляду. Преса — це  
друга держава. В сьогоднішніх часах без неї обійтися не мож-  
на. В робітничому житті, власна преса має надзвичайно ве-  
лике значення. Поміняючи це, що вона є першим джерелом  
робітничої свідомості, вона дає ще й змогу кожному робітни-  
кови поділитися своїми думками з іншими товаришами. І як  
в капіталістичній державі робітництво поневолене економічно,  
а то й духовно, то воно має пошу можливість створити в тій не-  
справедливій державі свою власну державу, якою є класові  
організації і класова робітничу преса.

Друге джерело свідомості й освіти, є робітничі видавни-  
цтва. Книжки, які видають пролетарські видавництва, є не тільки  
освітою для робітника, але й кузницею пролетарської куль-  
тури. Робітник, який читає книжки, мимоволі призадумуєть-  
ся над прочитаним, його мозок починає бильов працювати і у  
вільних хвилях він заступається над прочитаним. В нього  
виникають, рідяться нові думки, він старається розібрати їх,  
часами придумує щось нове і — так — повстає нова робітничу  
творчість, нова робітничу — трудова культура. Не треба кри-  
вирити, як робітничі видавництва видають спершу малі, дрібні  
книжечки. Всі ми ще надовго молоді і мусимо починати з по-  
чатку: від малого до більшого.

Багато вже писалося про це, що би робітники фабрик і фар-  
мів підтримували свою пресу й видавництва. Часами аж неспри-  
нятно нагадувати про це. Але кожний повинен при кожній на-  
годі пам'ятати, що робітничі організації і видавництва  
може допомогти, може підтримати їх тільки одинокі робіт-  
ники. РОБІТНИЧЕ ДІЛО — Є ДІЛОМ ТІЛЬКИ САМИХ РО-  
БІТНИКІВ.

Але й на цьому не кінається ще праця й обов'язки свідомо-  
го робітника. Він є одночасно провідником й учителем не-  
свідомих товаришів. Багато ще робітників засліплених потів-  
ським — реалістичним дурманом, багато є сліпим знаряддям в  
руках шовіністичного міщанства, дрібнобуржуазії, що вико-  
ристовують їх виключно для своїх цілей. Таких робітників тре-  
ба ратувати, бо вони невинуваті, що попали в лаби ненасних  
дармодіїв.

Дуже важке завдання паде на робітничу жіноцтво, яке о-  
бов'язково мусить бути класово свідоме. Бо тільки жіноцтво  
може дати класовим організаціям свідомі нові кадри членів.  
Тому даймо про молоді! Гуртуйте! І також в класових ор-  
ганізаціях, нехай вчиться й виховується серед свого, рідного  
окруження. Нехай з малку буде свідомим, а не так, як ми —  
доходили розуму аж по тяжкій школі життя.

Невпинна праця перед свідомим робітництвом. Воно му-  
сить працювати, щоб діяти, хочби аж в далішніх поколіннях,  
до здійснення ідеалів справедливості й рівності. Свідомий  
робітник навіть у вільній хвилі, після фізичної праці, мусить

пам'ятати, що він є одним з тих робітничих мурав'їв, які буду-  
ють величчя — новий будинок нового світа.

Робітничу грізна сила тільки в робітничих класових ор-  
ганізаціях, пресі, видавництвах, свідомому жіноцтві й молоді!  
Пам'ятаймо про це скрізь!

Зелін М.

## СОЦІАЛПАТРИОТИ І ПОЛЬСЬКИЙ ФАШІЗМ.

(Від власного кореспондента з Галичини.)

Соціалпатріоти всіх народів боротьба у "визволеній" Поль-  
щі країні так тісно зв'язалися з буржуазією, що часами аж са-  
мі цього бояться. В боротьбі  
проти зростаючої сили рево-  
люційного робітництва, уго-  
довці буржуазії соціалістичних  
партій йдуть в одній лаві не  
тільки з буржуазними парті-  
ями, але підтримують їх навіть  
при владі. На українських со-  
ціалістичних маємо найкра-  
шій примір з останніх літ. Ви-  
слюговували вони європей-  
ської буржуазії й імперіалі-  
стичної буржуазії, вислюгову-  
ються й зараз. А все тільки ра-  
ди особистих амбіцій і інтересів.  
Соціалістична українська  
схизма зря не здержувалася  
перед найогидливішими "сою-  
зами" з західноєвропейською  
буржуазією, а все — проти  
революційного українського  
робітництва й селянства. Родя  
польських соціалістів ще  
тим додати, що вони піддер-  
жували буржуазний шляхет-  
ський уряд. Але тепер, після у-  
ступлення ватажка цих "соці-  
алістів" Пилсудського, орган їх  
"Робітнік" в кожному числі  
лише про наступ світового  
фашизму, про похід реакції  
проти прав робітників.

Ці твердження без сумніву  
викликають сміх. Бо смішна  
ціда польська соціал-патрі-  
отична партія в ролі підпори  
світові вдовити, що сама себе  
сече.

Правда, польський фашизм  
творився під впливом різних  
умов, не тільки політично-  
го, національного, але й еко-  
номічного характеру. А все та-  
ки в розвитку польського фа-  
шистського руху, величезну ро-  
лю відіграв преславна П.П.С.  
— Polska Partia Socjalistyczna —  
і не тільки, як творець патрі-  
отично-реакційної ідеології, а  
ле — П.П.С. фізично організу-  
вала польський фашизм. І то  
ось яким способом:

Після російської революції  
1905 року П.П.С. все більше  
віддалялася від соціалістичної  
філософії, і вкінці, багато  
швидко, як всі європейські со-  
ціалістичні партії — пере-  
йшла в табор імперіалізму,  
рахуючи на відбудовання "на-  
родної Польщі" шляхом війни.  
Ляглого П.П.С. була воро-  
гом противоенного маніфесту  
на Базельському конгресі 1913  
року, відси її ненависть до  
польських соціалдемократів-  
більшовиків та запекла бо-  
ротьба з ними.

Ще кілька літ перед війною  
П.П.С. організувала в Галичи-  
ні відділи "стешуцькі", яких  
члени вчилися на спеціальних  
курсах. Душею тої роботи  
був Пилсудський і ціль її —  
війна з царською Росією. Ав-  
стро-галицькі соціал-патрі-  
отичні польські боевики були  
основним ядром, з якого роз-  
вилилися пізніші легіони  
Пилсудського.

Але фронт P.P.S. і P.O.W.  
(польська організація військо-  
ва) не був скерований тільки  
проти царської Росії. Вони бо-  
родилися неменш завзято і  
проти всього українського і проти  
польських соціалістично-більше-  
виків, які з самого початку  
кинули клич соціальної Рево-  
люції.

Так, поступенно, боевики  
P.P.S. і P.O.W. з боротьби  
проти царської Росії, перетворили-  
ся в знаряддя боротьби проти  
революції й національних мен-  
шостей. Таким чином, пара-  
дельно і в доповнення роботи  
буржуазії та шляхти, польські  
"соціалісти" приготували до-  
рогу організації нової соці-  
алістичної Польщі. При цьому не  
треба забувати, що П.П.С. бу-  
дучи давніше терористичною  
партією, мала чималу практи-  
ку в цій області і тому в за-  
гальне русло польського фа-  
шизму вона могла влити до-  
свідчені боеві сили.

Революція в Росії й Німеччи-  
ні визволила Польщу і зроби-  
ла більш свободною боротьбу  
польських суспільних сил. Ця

## РОЗЛОЖЕНИЙ ТРУП ХОЧЕ ЖИТИ.

Українська реакція, вся у-  
країнська контрреволюція —  
саме тепер почала новий на-  
ступ на класові соціалістичні  
українські організації, а з о-  
крема на Радянську Україну.  
За той час, як здекастровані  
патріоти — націоналісти, явні  
й ширі вороги соціалізму й  
робітництва, горлали і вили  
всіма способами, а навіть не  
здержувалися перед "єдиним  
фронтом" з буржуазною по-  
ліцією та жандармерією — так  
звані "ліви" елементи україн-  
ської реакції готували сили до  
бою. Готували довго та пиль-  
но. Але вони могли бути да-  
ти тільки порожні слова, тому  
західно європейська буржу-  
азія на верстві прохання її ві-  
рних піс — дала гроші і —  
"наступ" був готовий.

Це власне надто помітне я-  
вище. Доки галицькі "трудо-  
вики" не обвивали порогів  
варшавських міністерств, до-  
ти як-так відносилася до со-  
ціалістичного робітничого ру-  
ху. Але, як тільки знайшлися  
з польськими панамі і їх ор-  
ган "Діло" став півфіціозом  
панів — зараз-же почався ска-  
жений похід проти робітниц-  
тва й свідомого селянства і —  
проти Радянської України. Від  
кількох місяців в "Ділі" мож-  
на вичитати найбільш нахабні  
брехні і нерозумні дивувати-  
ся, як додумуються люди до  
них?

Другий табор таких "опози-  
ційників", є так звані радикали  
— вправді небагато їх і кири-  
ня не шкідлива, але одержав-  
ши матеріальну підтримку від  
ватажка контрреволюції Вин-  
ниченка, вони в своїй малій  
газетці "Громадський Голос"  
вже не двозначно накидають-  
ся на "соціалістів і комуніс-  
тів" по обох боках Збруча. Впра-  
ді Назарука не рахують вони  
своім членом, але й без нього  
сидують робити руйнівну  
роботу.

Без сумніву на чолі цілої  
кампанії став В. Винниченко,  
добре оплачуваний рідною  
чужою буржуазією. Його мрі-  
ю повалити на Україні радян-  
ську владу і засісти знову на  
почесному кріслі голови Ди-  
ректорії У.Н.Р. В цьому й уся  
розвідка його садизму, бестів-  
няства і скаженої люті проти  
Радянської України — і в цю  
мрію вся його неміч. Маючи біля  
себе купку добре оплачуваних  
панськими "тримачами" агентів,  
які й роблять це, що вимують  
брехні, або перекручують  
факти — Винниченко всіма  
силами намагається піднести  
в гору, щоб з висоти ко-  
мандувати наступом реакції.  
Розуміється, вся ця злість ви-  
кликає тільки закріпоще-  
ним радянської влади на Укра-  
їні, розвою нової трудової у-  
країнської культури і — пов-  
ним ігноруванням купки емі-  
грантів, яких революція вики-  
нула поза межі робітничо-се-  
лянської держави. Вся лютя  
цих ображених панків є "пим-  
стою" проти революції, є са-  
мобичуванням. Найкращим  
доказом, якими симпатіями  
користується Винниченко се-  
ред українського робітництва  
й селянства Радянської Укра-  
їни, нехай послужить факт, що  
П'ятий Всеукраїнський З'їзд ро-  
бітничо-селянський рад прого-  
лосив Винниченка ворогом у-  
країнського працюючого на-  
роду і поставив його поза за-  
коном. Це мабуть найкраще свід-  
дство вартості п. Винничен-  
ка.

Але купка винниченківців не  
задовольняється тільки своєю  
злочинною і продажною пра-  
цею. Вона розпускає свої кі-  
сті ще далі, щоб добути  
більше агентів. Штаб украї-  
нської контрреволюції не жа-  
лює коштів, кидає своїх слуг  
в Галичину для розбивання  
класових робітничих й селян-  
ських організацій, а також пе-  
рекладає частину "організатор-  
ської" роботи за океан в Аме-  
рику. Сьогодні й в Америці  
заскакували вже неслухняні  
голосами вірні діти чорної ре-  
акції, на сторінках "Народної  
Воли" і "Української Грома-  
дської" має чудові партії в се-  
бе! А таких десятків в світі!

А. А.—кий.

Всіма способами стара-  
ються вони розбити украї-  
нські робітничі організації, роз-  
єднати їх, натравити одних на  
других. Розуміється, газети  
ці передрукують всі видум-  
ки й лайки Винниченка і при-  
думують самі, що тільки при-  
несе уява хоррої голови.

Мабуть ніколи ще не ви-  
ступала чорна українська ре-  
акція з таким завзяттям, як са-  
ме тепер. І виступ її почався  
вирішенням національного пи-  
тання на Радянській Україні.  
Цей історичний справедливий  
акт був тим осиковим колом,  
вбитим в могилу української  
контрреволюції, яка, зрозу-  
мівши значення цього важного  
рішення кинулася з скаженою,  
подвійною лайкою на Радян-  
ську Україну. Але це тільки  
знак близької смерті, знак  
страшного безсилля і останків  
напруження сил викинути ре-  
волюцією народних зрадників.

Легко і нерівномірно побре-  
хує за реакцією "соціалпато-  
ти" преса націоналістично-шові-  
ністів. Вправді це побрякуван-  
ня слабеньке, незначне. Наці-  
оналістичні вили цілими ро-  
ками і — похрипли, зневіри-  
лися, пізнали всю свою неміч.  
Раз вони навіть "лівають", по-  
чинають співати інакше, хоч  
не в силі ще признатися до сво-  
ього безнадійного каліцтва.  
Вкінці, всі вони вороги соці-  
алізму і до певної міри їх витті  
можна було оправдати. Але-  
ж Винниченко і ціла група  
його агентів називають себе  
"соціалістами" і як такі, хо-  
тять швидко збаламутити "тру-  
дову масу."

З самостійної творчості ді-  
тей — до речі там ознаки соці-

Як-же на це реагує нападе-  
не робітництво, селянство та  
Радянська Україна? Просто  
ігнорує чорну, безсилну, ре-  
акцію. Треба, там брзине  
в їх погані очі правдою, до-  
каже їх брехню й демагогію, а  
поза тим — спокійно пригла-  
дається скаженої безнадій-  
но хорих ворогів і жде, як при-  
тихнуть бестянські голоси їх.  
Радянська Україна на стільки  
міцна, що боїться й закордон-  
них "наступів" чорної соціал-  
ізрадницької реакції — не до-  
водиться. А робітничі органі-  
зації в Європі та Америці ще  
тісніше об'єднуються і спокій-  
но, самопевно відбивають ко-  
жний удар відмираючої контр-  
революції.

За нами кілька років своєї  
історії, яка вчить нас багато.  
Ми вже добре переконалися де  
права і де розум. Тому не  
страшні для нас ніякі чорні на-  
ступи, бо ми знаємо, що це ле-  
бедина пісня відгниваючої ста-  
рої епохи і її підобитків. Ми  
знаємо, що правда там, де 25  
мільйонів трудових колективів  
— Радянська Україна. Там, де  
кується нове життя і де куєть-  
ся неможлива смерть всьому ста-  
рому. В нову неволю можуть  
дозволити повести себе полі-  
тичним злочинцями тільки са-  
лі, але ми з насолодою розби-  
ваємо нашою непохитною  
свідомістю кождо спробу со-  
ціалістичної "розбивати" нас.

Наші ряди зростають, їх — ви-  
мирають. Перед нами будучи-  
на, перед ними — могла.  
Тому Радянська Україна і ро-  
бітничі організації не пробу-  
ють навіть серйозно боротися  
з скаженим виттям української  
контрреволюції. Бо яка може  
бути боротьба живої людини з  
розложеним трупом. Н. О.

## УКРАЇНСЬКА ІРРЕДЕНТА В ПОЛЬЩІ ТА СПРАВА НАШОЇ ОСВІТИ.

Українська та білоруська  
іредента в Польщі — зростає  
з непереможною силою. Стрем-  
ління українського народу (що  
хвилює опинився під Поль-  
щею) зростає зі своєю радян-  
ською державою, де нема ані  
панів ані хама, — велике такі.

Звертати очі наші туди, "де  
Дніпро наш котить хвилі,  
стрімкі наші пороги", — безпе-  
ечно змушує нас земельне пи-  
тання під панською Польщею.  
Земельна є один з найбільших  
чинників зросту тієї "украї-  
нської та білоруської іреденти  
в Польщі."

Останнє — для всіх очевид-  
на істина. Як хоча звернути  
увагу на інший чинник щодо  
поширення української іре-  
денти в Польщі. Буди ним —  
освіта нашого народу-демоса.

Легко сказати тим чинником  
ми не сміємо! Тим більше, що  
він (освіта) проявляє дупі на-  
шої молоді. А достояє ко-  
лопіння, дійшовши до зрозу-  
міння кривд свого народу під  
оглядом соціально-економіч-  
ним, виховане під впливами ір-  
реденти культурно-освітнього  
відтинку, — дасть чи не най-  
кращих борців за кращу долю  
всього людства!

А тут тоб і політика поль-  
ська сприяє тому! Там, де на-  
шому народові силоміць наки-  
дається польська школа, де  
своїй рідній мові й не бачили ще  
(Холмщина); там же, де украї-  
нські школи перетворюються  
на польські, то й поготів воно,  
— скрізь і везді наш нарід  
Волині й Полісся шукає світла  
в тих нелегальних рідних шко-  
лах.

Тяжка праця провадити на-  
уку в нелегальній школі. Іно-  
ді в'їхав обреченості не мо-  
жа на більше дох-трех учнів аби-  
рати. Та й учням самим, аби  
відвернути увагу з їх, дово-  
диться вчитися у польській це  
школі.

В часах виконання обяза-  
ків українського поста до Вар-  
шавського союму, доводилося  
мені відбудувати візитацию на-  
ших нелегальних українських  
шкілок на Волині. Там спо-  
стеріг я, що діти — мало того,  
що вони пізнають "за що саме  
закуті", враз а тим же й про-  
являють неабияку активність  
у справах навчання.

З самостійної творчості ді-  
тей — до речі там ознаки соці-

Марко Луцкевич.